

skulle bidrage til disse Veie. Det er Noget, der ligefrem staaer paa den private Retstvists Gebeet, og det er dette, der hidtil har været betragtet som en Sag, der henhørte under de ordinaire Domstole, men som særdeles hensigtsmæssig kunde henlægges til Landvæsenscommissionerne. Det er disse Sager, som man af Bequemmelighedshensyn har henlagt under Sognesforstanderskaberne som første Instants, men som der ikke er nogen Grund til i højere Instants at henlægge til Amtsraadet; thi der kan ved dem ligefrem blive Spørgsmaal om en Undersøgelse af enkelte Retshold, Noget, der ligger ganske udenfor Amtsraadets Resfort.

Indenrigsministeren: Det er aldeles urigtigt, thi hvad der her er Spørgsmaal om, kan aldeles ikke komme under Domstolene; de kunne nemlig ikke tage under Paaskjendelse og afgjøre det Spørgsmaal, hvorledes Veiene skulle vedligeholdes; det er udtrykkelig afgjort ved Placaten af 25de November 1829. Her er alene Tale om, hvorvidt det er rigtigt at henlægge Spørgsmaalet om, hvorledes Veiene skulle vedligeholdes, under den Autoritet, som har Afgjørelsen deraf, hvad alle andre Veie angaaer, eller hvorvidt man skal henlægge det under en Autoritet, som ellers aldeles Intet har dermed at gøre, nemlig Landvæsenscommissionen. Jeg vil, som sagt, ingenlunde udtale mig imod Endringsforslaget, thi jeg har selv fra Begyndelsen af anseet og anseer endnu bestandig den Bestemmelse, som deri indeholdes, for den hensigtsmæssigste. Grunden, hvorfor den blev forandret i det andet Thing, var den, at man meente, at i Forhold til disse Sagers Betydning vilde Omkostningerne ved et Landvæsenscommissionensmøde være for store. Jeg anseer imidlertid Principet for at være ligemeget læberet, enten man gaar til Amtsraadene eller til Landvæsenscommissionerne.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvælgets Flæertal: Drejer, Frijs-Swellinge og Skeel til § 7:

Principal:

At Paragraphen udgaaer, og at der i Stedet sættes en ny § 7 saalydende:

„Saavel Klageren, som enhver af de andre Paagjældende, staaer det frit for inden 4 Uger efter Kjendelsens Afsluttelse at indanke samme for Landvæsenscommissionen. Den, der bestemmer sig til en sliq Paaanke, har at indgive sin Klage, hvori Grundene til samme maa være fremsatte, og som maa være bilagt med en Udskrift af den Forretning, der indankes, til Amtmanden, som derefter snarest muligt foranstalter en Landvæsenscommission udnævnt til Sagens Behandling paa sædvanlig Maade. Naar Forlig ikke opnaaes, afgjøres Sagen endelig ved Landvæsenscommissionens Kjendelse.“

førkastedes med 25 Stemmer mod 15.

Dermed bortfaldt Forslagene under Nr. 6, 7 og 8.

2) Forslag af Samme til samme Paragraph, subsidiairt tiltraadt af E. Jensen:

§ 10de, 11te og 12te Linie udgaae Ordene: „ved sin første Møde udnævner tvende Medlemmer af sin Midte, der“ og i Stedet sættes: „lader tvende af sin Midte udnævnte Medlemmer“

blev, efterat der ved den første, paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning var afgivet 16 Stemmer for og 16 Stemmer imod Forslaget, ved et Naevneopraab, som nedenstaaende Liste udviser, forkastet med 21 Stemmer mod 20.

Sa.

Sonne; Boesen; Hass; Jacobæus; Jensen; Jørgensen, J.; Krieger; Lehmann, Orla; Madsvig; Rosendorp; Teilmann; Steel; Simony; Strøm; Tang; Wesfeld; Bjerring; Brod; Brodvorff; Drejer; Frijs-Swellinge.

Nei.
Jørgensen, C.; Jørgensen, F.; Hasle; Johansen; Knudsen; Larsen; Ellers; Milling;